

آموزش گام به گام

ت کارگزاری بانک کشاورزی
بورس

www.tahilbar.tar.com

تاریخچه

حدود ۵۰۰ سال پیش در یکی از شهرهای بلژیک در مقابل منزل فردی به نام (واندر بورس) صرافان گرد هم آمده اوراق بهادار دادوستد میکردند. از آن پس هر مکانی را که در آن، اوراق بهادار مورد معامله قرار می گرفت بورس نامیدند. اولین بورس دنیا در شهر آنورس بلژیک ایجاد شد. در حال حاضر در اغلب کشورهای دنیا تشکیلات بورس وجود دارد و فدراسیون بورسهای جهان به عنوان یک سازمان هماهنگ کننده بین المللی نسبت به همکاری و تشریک مساعی بین بورسها، حفاظت از منابع و حقوق صاحبان سهام و توسعه بازار سرمایه فعالیت می نماید.

برخی از بورسهای مهم دنیا عبارتند از بورس نیویورک، بورس لندن، بورس استکهلم، بورس مونترال و بورس توکیو.

سابقه ایجاد بورس در ایران

فکر اصلی ایجاد بورس در ایران به سال ۱۳۱۵ بر میگردد. در این سال یک کارشناس هلندی و یک کارشناس بلژیکی به منظور بررسی و اقدام در مورد تهیه و تنظیم مقررات ناظر بر فعالیت بورس اوراق بهادار به ایران آمدند، اما مطالعات آنها با آغاز جنگ جهانی دوم متوقف گردید. پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، مجدداً در سال ۱۳۳۳ مأموریت تشکیل بورس اوراق بهادار به اتاق بازرگانی و صنایع و معادن، بانک مرکزی و وزارت بازرگانی وقت محول گردید. این گروه پس از ۱۲ سال تحقیق و بررسی در سال ۱۳۴۵ قانون و مقررات تشکیل بورس اوراق بهادار تهران را تهیه، و لایحه مربوط را به مجلس شورای ملی ارسال داشتند. این لایحه در اردیبهشت ۱۳۴۵ تصویب شد و بورس تهران عملاً در سال ۱۳۴۶ با ورود سهام بانک صنعت و معدن و شرکت نفت پارس فعالیت خود را آغاز نمود.

مزایای سرمایه گذاری در بورس

حال باید دید که چرا آحاد مردم در خصوص ورود به این بازار اظهار تمایل می نمایند. در این قسمت تنها به ذکر چکیده ای از عوامل موثر در این امر خواهیم پرداخت:

نبود حد سرمایه مجاز به نحوی که هر فردی با هر میزان سرمایه امکان ورود به این بازار را خواهد داشت. به عنوان مثال در بازار سرمایه شما به راحتی می توانید با مبلغ یک میلیون ریال بخشی از سهام یک شرکت بزرگ و معتبر را خریداری نمایید. اما اگر بازار بورسی وجود نمی داشت، به سختی میتوانید در شرایط عادی با این مبلغ حرکت اقتصادی خاصی را انجام دهید.

قابلیت نقد شوندگی بالا که موجب گردیده تا در شرایط عادی ورود و خروج شما به این بازار در کمتر از چند روز فراهم گردد. که یقیناً با توسعه الکترونیکی بازار (که مقدمات آن در حال اجرا است) این مدت می

تواند حتی به چند ساعت تقلیل پیدا نماید که تقریباً چنین وضعیت مشابهی به ندرت در سایر رویه های سرمایه گذاری یافت می شود .

بازده بالاتر از منابع پربازده شناخته شده در بازارهای مشابه ، بادر نظر گرفتن ریسک بهینه .

تب گسترش این بازار که به عنوان عاملی نادیدنی (همانند تب طلا در ایالات متحده)، بازار امروز ایران را فرا گرفته است و همچنان تا ظرفیت نهایی و تعادل، گام های بسیار بزرگی را در پیش رو خواهد داشت. علی رغم عدم تنوع در بازار بورس ایران ، درعین حال منابع کسب سود در این بازار بسیار متنوع است ، به نحوی که یک سهم خریداری شده می تواند برای دارنده آن ، به طرق گوناگون سود ایجاد نماید که از آن جمله می توان به انواع افزایش سرمایه ، ما به التفات قیمت خرید با قیمت روز ، سود نقدی و ... اشاره داشت.

ظرفیت های باز موجود به نحوی که علیرغم تمام رشدهای این بازار همچنان ظرفیتهای رشد فوق العاده بکر و دست نخورده ای وجود دارد ، که سیاستهای خصوصی سازی دولت نیز بعنوان یکی از اهداف کلان اقتصادی در واقع تقویت کننده این موضوع می باشد.

مزایای ورود به بورس برای شرکتها

در این بین سوالی مطرح می شود و آن این است که واقعا ، چرا شرکتها برای حضور در این بازار از خود علاقه نشان می دهند ؟ و اساسا مزایای حضور شرکتها در بازار بورس چیست ؟ در پاسخ به این پرسش سعی نمودیم به اختصار پاره ای از عوامل بااهمیت را بیان نمائیم که از آن جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- **استفاده از معافیت های مالیاتی** ، شرکتهایی که در بورس مورد پذیرش قرار می گیرند مادامیکه از لیست سازمان بورس و اوراق بهادار خارج نگردیده باشند ، می توانند نسبت به نرخ مقطوع مالیات حداقل از ۱۰٪ معافیت مالیاتی بهره مند گردند.

- در بورس به جهت تمرکز سرمایه که با هدف مشارکت در حقوق شرکتهای مورد پذیرش صورت گرفته و تشکیل یک بازار هدفمند را داده است ، امکان افزایش سرمایه بسیار ساده تر از حالتی است که شرکتها در خارج از بورس به این امر اقدام می ورزند. چرا که مجبور خواهند بود تا برای افزایش سرمایه به دنبال شرکای جدید، که بعضا با چانه زنی نیز همراه خواهد بود و منجر به افزایش هزینه های مرتبط با توسعه را فراهم خواهد گردانید مواجه گردند .

- انتشار اوراق قرضه که براساس قانون تجارت به شرکتهای سهامی عام این اجازه داده شده و طبعاً حضور در یک بازار متمرکز این امر را به نحو چشمگیری تسهیل خواهد نمود.

- به روز رسانی ارزش واقعی شرکت که این موضوع می تواند انعکاس دهنده نگرش یک بازار متخصص نسبت به آتیه شرکت مورد بررسی باشد و کاملاً واضح خواهد بود که این امر توانایی ارایه خط مشی مدیریتی به مجموعه مدیران شرکتهای بورسی را در راهبرد اهداف خود فراهم خواهد ساخت.
- ورود به بورس و عبور از فیلترهای نظارتی و کنترلی آن بعضاً موجب کسب وجهه و اعتبار برای شرکتهای پذیرفته شده را فراهم ساخته که این امر می تواند موجبات یکسری منافع نادیده ای را برای این شرکتها فراهم آورد.

بخش اول

مفاهیم پایه ای

انواع بازارها

الف- بازار کالا و خدمات:

این بازار اولین بازار تشکیل شده به وسیله انسان هاست. درواقع انسان ها در گذشته و حال یاد گرفته اند که محل متشکلی را برای خرید و فروش کالاهای خود داشته باشند و قوانین و عرف حاکم بر این بازار را رعایت کنند. در بازار کالا در قبال کالا و خدمات، واحد پولی مورد پذیرش، به عنوان تسهیل کننده معاملات مورد استفاده قرار می گیرد. در این بازار، ارزش هر کالا یا خدمت با مبلغی پول تعریف و عرضه می شود و معمولاً معاملات درون این بازار، تحت مکانیسم های شناخته شده ای صورت می گیرد. در این بازار کالاها و خدمات به گونه و نوعهای مختلفی تقسیم بندی می شوند و هر کدام از آنها تحت حاکمیت قوانین و عرف خاص پذیرفته شده خود مورد معامله قرار می گیرند. در این نوع بازار واحد پولی، به عنوان واسطه معاملات می تواند در بخش های مختلف بازار به راحتی جابه جا شود و هیچ گونه محدودیتی برای آن وجود ندارد. در واقع ما می توانیم نقدینگی خود را به راحتی در بخش های مختلف بازار و تحت قوانین آن به گردش دریاوریم. ما می توانیم نقدینگی خود را وارد این بازار کرده و به همان راحتی از بازار خارج کنیم. بازار کالا و خدمات، به دلیل قدمت و به دلیل تامین کننده نیازهای کلی انسان ها از وسعت بسیار زیادی برخوردار است. در این بازار آنچه که ارزش کالا و خدمات را تعیین می کند عرضه و تقاضاست. تقاضا متناسب با نیاز انسانها تغییر می کند. در قبال افزایش تقاضا و ثبات عرضه، افزایش قیمت ها حادث می شود که امروزه ما آن را به نام تورم می شناسیم، از تورم به عنوان بیماری اقتصاد

نام برده می شود و اکثریت و یا بهتر است بگوییم کلیه حکومتها تلاش می کنند تا تورم را به حداقل ممکن برسانند. تورم باعث ایجاد شغل های کاذب و کاهش تولید، یا تمایل به تولید می شود. به همین دلیل دولت ها و شبکه اقتصادی کشورها سعی می کنند با ایجاد تعادل بین عرضه و تقاضا، تورم را کنترل کنند.

ب- بازار پول

بازار پول ابتدا به جهت نگهداری نقدینگی مردم تشکیل شد و به عنوان یک محل امن برای نگهداری و محافظت از پول در مقابل سرقت از آن تعبیر می شد. در ابتدا بانک در قبال نگهداری و محافظت از پول مردم از آنها مبالغی را دریافت می کردند.

اما با گسترده شدن دنیا و مناسبات اقتصادی و ایجاد دادوستدهای گسترده وظایف و مسئولیت های جدیدی برای بانک ها تعریف شده است. در این زمان، دولت ها یاد گرفتند که شاید بتوان از بانک ها به عنوان ابزاری برای کاهش تقاضا در بازار کالا و خدمات استفاده کرد. به همین دلیل شروع به تبلیغ برای جذب نقدینگی مازاد مردم در حساب های بانکی کردند، تا به این وسیله حجم نقدینگی در دست مردم را کاهش داده و کنترل نمایند و از سرازیر شدن ناگهانی این حجم عظیم نقدینگی به بازار کالا جلوگیری کنند و به این طریق، بتوانند تقاضا و نهایتا تورم را در بازار کالا و خدمات کنترل کنند. از طرف دیگر نقدینگی جمع شده در حسابهای بانکی خود می توانست به صورت وام و تسهیلات در اختیار بخش های تولیدی جوامع قرار گیرد و تولید را افزایش دهد.

بانک ها در قبال وام و تسهیلات پرداختی به شرکتها و مؤسسات بهره دریافت می کردند و از طرف دیگر به سپرده های مردم نیز بهره ای را می پرداختند و مابه التفاوت این دو نرخ بهره به عنوان درآمد بانک ها شناخته می شد. بازار پول تا مدت ها توانست نقش تعادل آفرین بین عرضه و تقاضا در بازار کالا و خدمات را بازی کند تا این که بحث کنترل نقدینگی در بازار پول به میان آمد. با ایجاد بحران ها مردم به بانک ها هجوم آوردند و نقدینگی حسابهای خود را طلب می کردند و در این مقطع و زمان بود که ضعف اصلی بازار پول نمایا نگر شد. در واقع بازار پول توان لازم برای کنترل و حفظ تعادل بین عرضه و تقاضا در شرایط بحرانی را به طور کامل نداشت. پس باید راه دیگری یافته و به کار گرفته می شد.

بازار سرمایه

با بروز و شناخت ناتوانی بازار پول در ایجاد تعادل بین عرضه و تقاضا، با هدف جلوگیری یا کنترل تورم، بازار سرمایه به عنوان گزینه ای مؤثر در جهت تعادل آفرینی مورد توجه قرار گرفت. سیاست های مالی و

اعتباری در ابتدا بازارهای سرمایه را ایجاد کرد و مساله ای به نام بورس و سهام به عنوان امری تاثیرگذار جای خود را در زندگی مردم باز کرد و مردمی که

تا آن زمان مازاد نقدینگی خود را در سپرد ههای بانکی نگهداری می کردند، کم کم نحوه سرمایه گذاری در بورس و خرید سهام شرکت های بورسی را یاد گرفتند و به این ترتیب بازار سرمایه در جامعه ای انسانی هر روز شناخته تر شد.

در بورس اوراق بهادار که نمود بارزی از بازار سرمایه می باشد ، سهام و سرمایه شرکت ها مورد معامله قرار می گیرد. این امر باعث می شود که مازاد نقدینگی افراد به جای سرازیر شدن به بازار کالا ، به شرکت ها سرازیر شده و باعث تامین مالی شرکت ها شده و در نهایت تولید را افزایش دهد. تولید بیشتر، عرضه را متعادل تر کرده و می تواند به تقاضای فزاینده در بازار کالا و خدمات پاسخ داده و مانع تورم شود. ازطرف دیگر شرکت به یک منبع ارزان قیمت تامین مالی دسترسی داشته در نتیجه، قیمت تمام شده محصولاتشان، افزایش ناگهانی نخواهد داشت. افراد قبل از خرید سهام شرکت ها و در صورت عملکرد مطلوبشان ، در سود (زیان) آنها شریک می شوند و در نتیجه تقاضا برای خرید سهام شرکت های سودآور هر روز بیشتر می شود و چرخه رقابت بین شرکت ها برای کسب سود بیشتر و در نتیجه جذب نقدینگی وسیع تر و بیشتر شده و این رقابت سالم می تواند تمامی گروه های فعال در بازار سرمایه را منتفع سازد. شرکت ها از منابع مالی ارزان قیمت، منتفع می شوند، سهام داران در سود شرکت ها شریک می گردند، شراکت این دو بخش چرخه تولید را به گردش در می آورد و تولید بیشتر شکوفایی اقتصادی را به همراه خواهد داشت .

اتفاق مهم دیگری که در بازار سرمایه می افتد این است که نقدینگی به محض ورود به بازار سرمایه ، به عنوان یک شریک، درگیر بازار گشته و در مواقع بحرانی، دولت ها می توانند ورود و خروج نقدینگی از این بازار را کاملاً تحت سیاست های خود قرار دهند.

در واقع نقدینگی وارد شده در بازار سرمایه در صورتی می تواند از این بازار خارج شود که جایگزینی داشته باشد و این مهم ، جبران کننده نقص بازار پول است. چرا که نقدینگی در بازار پول، می توانست هر موقع که مایل باشد و بدون هیچ جایگزینی از بازار پول خارج شده و دولت را در اعمال سیاست های خود بر آن بازار محدود کند. در واقع نگارنده، بازار سرمایه را به " زندان جذاب و زیبای نقدینگی " تعبیر می کند. در این زندان جذاب نقدینگی به انتفاع از نقاط مثبت سازنده بازار می پردازد و دولت ها نیز این امکان و فرصت را می یابند تا بر این حجم نقدینگی اعمال سیاست کنند و افسارگسیختگی آن را مهار نمایند. کاری که شاید در بازارهای دیگر اصلاً امکان پذیر نیست و به همین دلیل است که دولت ها و مجموعه

های اقتصادی وابسته ، تمایل بسیار زیادی به گسترش و تعمیق بازار سرمایه دارند. در واقع بازار سرمایه نه تنها یک وسیله ، بلکه یک نیاز غیرقابل جایگزین در این مقطع از اقتصاد جهانی است.

نوع دیگر تقسیم بندی بازار ها (بازارهای مالی) بر اساس مدت زمان بدین گونه است:

بازارهای مالی در هر کشوری به دو گروه تقسیم می شود :

بازار پول

در این بازار ابزارهایی دادوستد می شوند که سررسید آنها حداکثر یک سال است.

بازار سرمایه

در بازار سرمایه ابزارهایی است که سررسید آنها بیشتر از یک سال است و همچنین ابزارهای بدون سررسید دادوستد می شوند مانند سهام .

تعریف بازار بورس اوراق بهادار

بورس اوراق بهادار به معنای یک بازار متشکل و رسمی سرمایه است ، که در آن سهام شرکتها و اوراق مشارکت ، تحت ضوابط و مقررات خاص، مورد معامله قرار می گیرد.

سهام چیست ؟

سرمایه هر شرکت سهامی ، به قسمتهایی مساوی تقسیم می شود که به هریک از این قسمت ها، یک سهم گفته میشود. معمولاً قیمت اسمی سهام در ایران ۱۰۰۰ ریال است. هر فرد پس از خرید سهام مالک جزئی از دارایی شرکت میشود. به یاد داشته باشید که وقتی اقدام به خرید سهام می کنید، در بازار سرمایه شروع به فعالیت کرده اید.

سهام عادی چیست ؟

سهام عادی، همین سهامی است که شرکت ها عرضه می کنند و سهامداران به نسبت سهام خود، مالک شرکت می شوند. شما سهام عادی را هر زمان که بخواهید می توانید بفروشید ولی اگر شرایط بازار و کشور خوب باشد با قیمت بالاتر و اگر شرایط بازار خوب نباشد با قیمت کمتر آن را می فروشید.

سهام ممتاز چیست ؟

سهامی است ، که شرکت عرضه می کند و سود آن مثلاً این طور گفته می شود ۱۰٪ از قیمت اسمی سهام. حال اگر قیمت اسمی سهام ۱۰۰ تومان است ۱۰ درصد آن ۱۰ تومان می شود.

سود سهام ممتاز ، نسبتاً دائمی است و پرداخت سود سهام ممتاز نسبت به سهام عادی اولویت دارد. برای رعایت حقوق سهامداران شرکت هایی که در بورس پذیرفته می شوند دارای سهام عادی و مشابه و یکسان هستند.

انواع بورس کدام است ؟

بورس کالا ، بورس فلزات ، بورس کشاورزی، بورس اوراق بهادار ، بورس اسناد خزانه . در بورس افراد حقیقی و حقوقی توسط کارگزاران خود به دادوستد می پردازند و در آن خریدار و فروشنده می توانند یک فرد یا یک شرکت باشند. این خرید و فروش تابع قوانین خاصی است ؛ که در مورد همه و با هر مقدار سرمایه به صورت یکسان برخورد می کند.

تامین مالی چیست ؟

تامین مالی یا فاینانس ، یعنی تهیه منابع مالی و وجوه برای ادامه فعالیت شرکت و ایجاد و راه اندازی طرح های توسعه و درآمدزای این واحدهای اقتصادی . تامین مالی عمدتاً از طریق انتشار سهام ، فروش اوراق قرضه و وام و اعتبار صورت می گیرد.

ابزارهای ویژه تامین مالی

الف- سهام عادی

ب- سهام ممتاز

ج- اوراق قرضه

د- اوراق مشارکت

ه- اوراق بهادار قابل تبدیل

اوراق مشارکت یا اوراق قرضه :

اوراقی است که سودمعیّن دارد و صادرکننده اوراق قرضه متعهد می شود اصل پول و سود را در تاریخ معین پرداخت کند. این اوراق چند کوپن سود دارند که مثلاً هر سه ماه یکبار باید به بانک عامل مراجعه کرد و با تحویل آن بخشی از سود را دریافت کرد. در بازار بورس ایران، اوراق مشارکت نیز مورد داد و ستد قرار می گیرد. اولین شرکتی که اقدام به انتشار اوراق مشارکت در بورس کرد شرکت ایران خودرو- طرح پژوهش- با سود ۱۹٪ بود.

سرمایه گذاری چیست ؟

منظور از سرمایه گذاری ، صرف هزینه ای مشخص به همراه پذیرفتن ریسک (احتمال خطر) مشخص یا نامشخص برای کسب سود در آینده می باشد. مهمترین هدف سرمایه گذاری، کاهش (هزینه های فرصت) می باشد، به این معنی که ممکن است فرد پول مازاد را کدی داشته باشد که بتواند آن را در محلی برای سرمایه گذاری و کسب سود به کارگیرد، اما به علت عدم آگاهی، آن فرصت کسب سود را از دست بدهد.

ریسک نظام مند (سیستماتیک) به چه معناست؟

ریسک نظام مند، ریسک مربوط به هر نوع سرمایه گذاری است، که در تمام اوراق و اسناد بهادار مربوط به آن نوع فعالیت وجود دارد و با تنوع بخشیدن به نوسانات سایر سهام مشابه نمی توان از آن اجتناب کرد. به همین دلیل قیمت سهام مختلف در بازار معمولاً با هم افزایش یا کاهش می یابد. با این همه برخی شرکتها در مقایسه با سایرین صدمات بیشتری از این ریسک نظام مند می بینند. شرکت هایی بانوسانات وسیع در فروش، شرکت هایی با بدهی های فراوان مالی، شرکت هایی با رشد سریع، شرکت هایی با نسبت های جاری ضعیف و شرکت های کوچک از جمله این شرکت ها هستند.

انواع بازار سرمایه

بازار اولیه :

در بازار اولیه اوراق بهادار شرکت ، برای اولین بار صادر شده و در معرض مبادله قرار می گیرند. به سهام جدیدی که شرکت های بازار ثانویه عرضه می کنند بازار اولی گفته نمی شود.

بازار ثانویه :

بازار ثانویه شامل خریداران و فروشندگان سهام و اوراق قرضه ای است که قبلاً انتشار یافته است. برای مثال اگر فردی بخواهد سهم یا ورقه ای قرضه ای را که برای اولین بار پس از عرضه توسط یک شرکت خریداری کرده به فروش برساند باید به بازار ثانویه برود. به همین ترتیب وقتی شخصی بخواهد ، سهم یا ورقه قرضه مربوط به شرکتی را از بازار ثانویه خریداری کند، (در صورتی که آن شرکت در فهرست شرکت های پذیرفته شده در بازار سهام باشد) ناچار نیست منتظر انتشار عمومی سهام جدید آن شرکت بماند. بورس اوراق بهادار مهم ترین نهاد بازار ثانویه برای معاملات اوراق بهادار است. بازار ثانویه مکانی است که سهام منتشر شده و در حال انتشار مورد خرید و فروش قرار می گیرند. تفاوت بازار ثانویه با بازار اولیه در این است که در بازار اولیه عرضه کننده ، سهام را مستقیماً به سرمایه گذار می فروشد.

انواع ارزشها:

ارزش دفتری: ارزشی که بر روی ترازنامه ثبت می باشد (در مورد کالاها و اجناس) خواه این قیمت برای امسال باشد، خواه برای ۱۰ سال قبل، به آن ارزش دفتری می گویند.

ارزش ذاتی : ارزش یک سهم بر حسب نرخ بازده سرمایه گذاری، هر قدر از سهم خود بازده بیشتری کسب کنیم ارزش ذاتی آن بیشتر خواهد بود.

ارزش اسمی : ارزشی که آن را قانون تعیین می کند و برای هر برگه سهام ۱۰۰ تومان است.

ارزش بازار: قیمت فروش سهام در بازار است ، این ارزش را عرضه و تقاضا مشخص می کند.

گسترش فعالیت بازار سرمایه در مناطق جغرافیایی کشور بر اهداف و فعالیت های ذیل تاثیر با اهمیت دارد:

(الف) فرایند توسعه اقتصادی همزمان و یکنواخت مناطق را شتاب می بخشد،

(ب) اجرای سیاست های مربوط به تمرکززدایی را آسانتر می کند،

(ج) مشارکت طیف گسترده تر مردم را در فعالیت های اقتصادی مولد امکان پذیر می سازد،

(د) شدت انباشت نقدینگی را در مناطق مختلف کشور از توزیعی یکنواخت برخوردار می سازد،

(ه) سازوکار گردآوری منابع مالی را کد یا سرگردان را در اقتصاد ملی کارآمدتر می کند،

(و) رویکرد نامناسب به پس انداز را به ویژه در بخش خانوار اصلاح می کند،

(ز) دستیابی به الگوی بهینه تخصیص منابع مالی را با در نظر گرفتن نیازهای هر یک از مناطق جغرافیایی و اولویت های اقتصاد ملی امکان پذیرتر می سازد،

(ح) با گسترش فرهنگ سهامداری در جامعه و سازمان یافته شدن بازار سرمایه در اقتصاد ملی، زمینه های کاهش درجه و شدت اتکای بنگاه های اقتصادی را به استقراض از شبکه بانکی یا تامین دولتی فراهم می آورد که خود به کاهش فشار تقاضا در بازار پول و فشار کسری بودجه دولت می انجامد.

مؤلفه های اصلی بورس کدامند؟

۱. تالاربورس:

جایی است که کارگزاران به خرید و فروش سهام می پردازند که به دو بخش تالار اصلی و تالار فرعی تقسیم میشود. همچنین برای آگاهی مردم در تالار بورس تابلویی نمایانگر قیمت لحظه ای هر سهم می باشد. تالار اصلی و تالار فرعی به چه جایی گفته میشود؟

تالار اصلی: تالاری است که شرکت هایی که توانسته اند خود را با قوانین سازمان بورس وفق بدهند به آنجا راه پیدا می کنند.

تالار فرعی: تالاری است که شرکت ها ابتدا در آن پذیرفته می شوند و در آن تالار آزمایش می شوند اگر توانستند خود را با قوانین وفق دهند در تالار اصلی پذیرفته می شوند.

۲. کارگزاران بورس

شرکت هایی هستند که افراد برای خرید و فروش سهام باید به آنها مراجعه کنند که به دو دسته دولتی و خصوصی تقسیم میشوند. در واقع کارگزاران واسطه بین سهامداران و شرکت های حاضر در بورس می باشند.

توجه: یک راه خرید و فروش سهام مراجعه به شرکت های کارگزاری می باشد.

خرید و فروش سهام شرکت‌های بورسی در بازار، فقط توسط کارگزاران رسمی سازمان بورس اوراق بهادار امکان پذیر است و این مسئله موجب شفافیت بازار می شود. چرا که به این ترتیب اطلاعات مربوط به معاملات مانند تعداد سهام و قیمت مورد معامله و تعداد خریدار و فروشنده هر روز در دسترس قرار می گیرد. معمولاً سرمایه گذاران دائمی بورس هر کدام با کارگزار معینی کار میکنند. به غیر از کارگزارانی که به تازگی مجوز مشاوره و سبد گردانی را دریافت نموده اند سایر کارگزاران اجازه دادن مشاوره به سرمایه گذاران را ندارند. لذا برای آنان تفاوتی نمیکند که سرمایه گذار چه سهمی بخرد و بفروشد و آنها تنها کارمزد خود را دریافت خواهند کرد لذا این سرمایه گذار است که باید با توجه به موارد خاصی کارگزار خود را انتخاب کند. این موارد به این صورت اند:

۱- **حجم سرمایه سرمایه گذار:** به عبارتی در انتخاب کارگزار باید دقت نمود که کارگزار برای چه مقدار سرمایه هایی کار میکند و آیا سرمایه ما در حدی است که کارگزار برای ما معامله کند. اصولاً کارگزاران به نسبت حجم سرمایه افراد آنها را در اولویت قرار میدهند. فرضاً کارگزاری که اکثر مشتریان آن دارای سرمایه های بالای ۱۰۰ میلیون تومان باشند برای سرمایه گذار با سرمایه ۱۰ میلیون مناسب نیست.

۲- **تعداد مراجعه کنندگان به کارگزار:** به این معنی که آیا کارگزار فرصت رسیدگی به درخواستهای همه مشتریان را دارد. چرا که در غیر این صورت شاید به علت عدم فرصت کارگزار برای انجام درخواستهای خرید و فروش مشتریان درخواست ما به روزهای بعد موکول شود و این مسئله با توجه به ارزش زمان در معاملات بورس ممکن است موجب از دست رفتن برخی فرصتها شود.

۳- **نوع شخصیت خریدار در ارتباط با کارگزار (حقیقی یا حقوقی):** برخی از کارگزاران اکثراً دارای مشتریانی با شخصیت حقوقی می باشند که برای اشخاص حقیقی مناسب نمی باشند.

۴- **رتبه کارگزار از نظر حجم خرید و فروش:** هر چه رتبه کارگزار از نظر حجم معاملات بالاتر باشد نشاندهنده فعالیت بیشتر آن کارگزار می باشد و نکته مثبتی به حساب می آید به شرط اینکه مورد اول یعنی حجم سرمایه سرمایه گذار رعایت شود پس بهتر از میان کارگزارانی که سرمایه ما با سرمایه مشتریان آنها همخوانی دارد کارگزاری را انتخاب کنیم که دارای حجم معاملات بیشتری باشد یا به عبارتی فعال تر باشد.

وظایف کارگزار

۱- انجام معامله

۲- اداره حساب سرمایه گذاری اشخاص

۳- مشاوره و راهنمایی و معرفی شرکت برای پذیرش در بورس

معیارهای انتخاب کارگزار

۱- قابلیت انجام سریع سفارش مشتری

۲- داشتن اطلاعات مربوط و کافی

۳- داشتن سیستم های اطلاعاتی و کنترلی مناسب

۴- خریدار و فروشنده

که می توانند افراد حقیقی و حقوقی باشند. یعنی همان صاحبان سرمایه و نقدینگی که می توانند ، مردم عادی یا یک شرکت خاص و یا حتی یک بانک خصوصی یا دولتی باشند.

فهرست رسمی بورس

شرکت هایی که قابلیت معامله شدن در بورس را دارند، در این فهرست موجود می باشند. صدها شرکت در کشور با موضوعات مختلف فعالیت می کنند ، اما در بورس فقط شرکت هایی حضور دارند که صلاحیت آنها تصویب شده و نام آنها در فهرست رسمی بورس درج شده است .

مزایای بورس اوراق بهادار از ابعاد مختلف

۱. بورس اوراق بهادار و اقتصاد

۲. بورس از دید سرمایه گذاران و دارندگان دارایی های مالی

۳. بورس از دید شرکت ها و واحدهای اقتصادی صادر کننده اوراق بهادار

بازار سرمایه و بورس اوراق بهادار از ابعاد مختلف اقتصادی

مهم ترین هدف بازار سرمایه این است که با اجرای فرایند سالم سازی و شفافیت، پس انداز کنندگانی که دارنده منابع مالی می باشند و هدف کسب سود و بازده معقول دارند را به اشخاص حقوقی و واحدهای اقتصادی که برای توسعه فعالیت های خود نیاز به منابع مالی دارند پیوند دهد.

بورس از دید سرمایه گذاران و دارندگان دارایی های مالی

الف- خرید سهام برای کسب سود و بازده مناسب

ب- قابلیت نقدشوندگی اوراق بهادار

ج- پوشش در مقابل تورم

د- اطمینان از سرمایه گذاری به دلیل شفافیت اطلاعات

ه- اعمال حق رأی و مشارکت در اداره امور شرکت

و- احساس مشارکت در امور تولیدی و تجارتي.

چرا در بورس سرمایه گذاری کنیم؟

همه ما برای گذران زندگی و بر حسب اجبار و علاقه و... شغلی را برای خود برمی گزینیم. هر شغلی می بایست، دارای شرایطی باشد تا نیازهای متصدی آن را ارضا نماید. برای مثال سود مطمئن و خوبی داشته باشد، عمر طولانی داشته باشد، منع قانونی نداشته باشد، جذاب و قابل توسعه باشد و.... باتوجه به این مطالب، به نظر میرسد که فعالیت در بورس اوراق بهاداری تواند به عنوان یک کسب و کار ثانویه مدنظر قرار گیرد، چراکه عمر طولانی دارد، همراه با ارتقا مالی و علمی است و در صورت فعالیت درست می توانیم سود خوب و مطمئنی به دست آوریم؛ همچنین از پتانسیل های خود به بهترین نحو استفاده کنیم.

بخش دوم: اصطلاحات بورسی

EPS چیست؟

EPS یا سود هر سهم خلاصه اصطلاح **earning per share** است. هر گاه کل سود پس از کسر مالیات را به تعداد سهام تقسیم نماییم سود هر سهم به دست می آید. EPS پیش بینی شده: عبارتست از سود هر سهم که شرکت برای سال مالی که در پیش است پیش بینی می کند. EPS تحقق یافته: عبارتست از سود هر سهم که در دوره مالی گذشته به هر سهم تعلق گرفته است. تعدیل EPS: شرکت ها در ابتدای سال مالی EPS خود را پیش بینی می کنند که به آن EPS پیش بینی می گویند. ولی گاهی اوقات این سود کمتر و گاهی بیشتر از پیش بینی درمی آید. تعدیل کردن به این معناست که با بررسی مشخص می شود که سود پیش بینی شده کمتر یا بیشتر از مبلغ پیش بینی شده درآمده است.

DPS چیست؟

به مقدار سودی که شرکت تقسیم می کند و به طور نقدی به دست سهامدار می رسد DPS گفته می شود. اینکه چه میزان از سود تحقق یافته هر سهم به صورت نقدی توزیع شود و چه میزان در شرکت بماند تصمیمی است که در مجمع عادی سالیانه توسط هیات مدیره به مجمع پیشنهاد داده می شود و سپس به

تصویب سهامداران می رسد فرمول محاسبه سود نقدی توزیع شده یا DPS را می توانید در زیر مشاهده نمایید.

(سود تقسیمی هر سهم) $EPS = DPS -$ (اندوخته قانونی + اندوخته طرح و توسعه + سود انباشته)

EPS: درآمد هر سهم

DPS: سود نقدی هر سهم

درآمد باقی مانده به چه معناست؟

درآمد باقی مانده بخشی از درآمد شرکت است که بین سهامداران تقسیم نشده است ولی به عنوان ذخیره انباشته شده برای رشد شرکت یا استفاده از آن در موارد اضطراری نگه داری می شود. درآمد باقی مانده را سود تقسیم نشده، مازاد درآمدها ذخیره نیز می نامند.

سهم بازار به چه معناست؟

سهم بازار شرکت نشان دهنده سهم یا درصد فروش محصولات آن شرکت در مقایسه با کل فروش آن محصول توسط سهم تولید کنندگان است.

نمادهای معاملاتی باز و بسته چیست؟

پس از آنکه شرکت های سهامی عام در بازار بورس پذیرفته شدند، برای اینکه اوراق سهام آنها در بازار بورس قابل دادوستد باشد، باید نماد معاملاتی آنها در تابلو بورس باز شود. پس از باز شدن نماد معاملاتی، خرید و فروش سهام به طور مرتب و روزانه انجام می شود. حال اگر مدیران شرکت بخواهند، هرگونه تغییری در اصول اساسی شرکت ایجاد کنند، باید نماد معاملاتی شرکت در تابلوی بورس بسته شود و امکان دادوستد سهام متوقف گردد و متوقف بشود. این تغییر می تواند شامل تعدیل EPS، تغییر محل شرکت، افزایش سرمایه یا هر تغییر دیگری باشد.

مدیریت قیمت:

هر سهم در هر روز نهایتاً تا حد مشخصی میتواند افزایش یا کاهش داشته باشد.

الف: حداکثر نوسان روزانه : دامنه تغییرات روزانه قیمت = ۴٪

قیمت پایانی روز قبل = ۱۰۰۰۰ ریال

حداقل قیمت روز جاری

۹۶۰۰

حداکثر قیمت روز جاری

۱۰۴۰۰

ب- نوسان نامحدود در روزهای خاص :

- ۱- اولین روز معامله پس از برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه
- ۲- اولین روز معامله پس از تصویب افزایش سرمایه
- ۳- اولین روز معامله پس از انتشار اطلاعیه تعدیل EPS شرکت با بیش از ۱۰ درصد تغییر

سهام فعال به چه معناست؟

سهامی است که به طور مکرر و روزانه مورد معامله قرار می گیرد و با این ویژگی ، از سهامی که نیمه فعال است و کمتر مورد معامله قرار می گیرد، متمایز می شود. سهام شرکت های بزرگ و مهم می بایست سهام فعال باشند به خصوص شرکت هایی که نسبت به تحولات اقتصادی و سیاسی حساس هستند و بنابراین در معرض تغییرات ناگهانی قیمت قرار دارند.

سهام غیر فعال چه سهامی هستند؟

این سهام به ندرت در بازار مورد خرید و فروش قرار می گیرد ، هرچند در شمار سهام فهرست شده است. سهام غیر فعال، سهامی است که به سختی خریدار یا فروشنده ای برای آن ها یافت می شود. اختلاف بین قیمت خرید و فروش چنین سهامی ، ممکن است بسیار زیاد باشد.

بازار حساس به چه معناست؟

بازار سهامی که به تحولات سیاسی و اقتصادی نظیر بودجه سالانه، رشدنا مطلوب صنعتی، حذف یا مقررات نظارت بر قیمت ها، تغییر دولت و امثال آن به شدت واکنش نشان می دهد، بازار حساس نام دارد.

بازار ضعیف و کم رونق به چه معناست؟

بازار ضعیف به بازاری گفته می شود که خریداران اندکی در آن حضور داشته باشند. در این بازار قیمت با اندکی فشار فروش رو به تنزل می گذارد.

افزایش سرمایه

معمولاً پس از پیشنهاد هیئت مدیره و ارائه طرح توجیهی افزایش سرمایه و مشخص نمودن روش و محلی که مبلغ حاصل از افزایش سرمایه قرار است در آنجا سرمایه گذاری شود ، این افزایش به میزان مشخص ، (مثلاً ۱۰۰٪) به تصویب مجمع می رسد. پس از آن این افزایش سرمایه در اختیار هیئت مدیره قرار می گیرد و هیئت مدیره پس از طی مراحل قانونی و جلب رضایت سازمان بورس اقدام به ثبت این افزایش مینماید.

اصولا افزایش سرمایه به سه طریق امکان پذیر است که ابتدا آنها را نام برده و سپس در قسمت های بعدی توضیحات لازم را می آوریم :

۱. افزایش سرمایه به روش جایزه
۲. افزایش سرمایه از محل آورده نقدی
۳. افزایش سرمایه به روش صرف سهام

۱- افزایش سرمایه به روش جایزه :

همانطور که میدانیم ، معمولا شرکتهای مقداری از سود سالیانه خود را در حساب اندوخته ذخیره می نمایند و در زمان مقتضی با انتقال موجودی این حساب به حساب سرمایه و انتشار اوراق سهام جدید ، سرمایه اسمی شرکت را افزایش میدهند و سپس اوراق سهام جدید را به نسبت سهام قبلی بین سهامداران توزیع مینمایند . چون در این حالت سهامداران پولی بابت اوراق جدید پرداخت نمی نمایند ، اصطلاحا به آن افزایش سرمایه به روش جایزه می گویند . در این حالت معمولا نسبت کاهش قیمت سهم ، بعد از افزایش کمی کمتر از ، نسبت افزایش سرمایه است. بعنوان مثال یکی از شرکتهایی که به این روش افزایش سرمایه داده است ، سرمایه گذاری ملی ایران بود ، که سرمایه خود را به میزان ۲۰۵۰ میلیارد ریال افزایش داد. که این مبلغ را از محل سود تقسیم نشده و مطالبات سهامداران تامین نمود . این شرکت حدودا ۲۴۱ درصد افزایش سرمایه داد ولی با توجه به اینکه قیمت این سهم قبل از مجمع ۶۸۵۱ ریال و بعد از آن ۲۲۰۶ ریال شد ، میتوان دید که با وجودی که افزایش این شرکت حدود ۲۴۱٪ بوده ولی افت قیمت آن با نسبت حدودا ۲۱۰٪ بوده است.

۲- افزایش سرمایه از محل آورده نقدی :

زمانی که شرکت اندوخته ای جهت افزایش سرمایه در اختیار ندارد و جهت ایجاد نقدینگی قصد افزایش سرمایه را داشته باشد ، میتواند از این روش برای افزایش سرمایه استفاده کند. (توضیح اینکه گاهی شرکتهای مقداری از مبلغ افزایش سرمایه را بصورت اندوخته دارند . ولی این مقدار برای افزایش مورد نظر کافی نیست، در این حالت شرکت میتواند، از روش اول و دوم همزمان مبلغ افزایش سرمایه را تامین کند). در این حالت شرکت به هر سهامدار به نسبت تعداد سهام قبلی امتیازی جهت خرید سهام جدید میدهد که اصطلاحا به آن حق تقدم میگویند . پس از ثبت افزایش به این روش برگه های حق تقدم به آدرس سهامداران ارسال میگردد .

سهامداران پس از دریافت برگه های حق تقدم در صورت تمایل ، مبلغ اسمی سهام متعلقه (که تعداد آن در برگه حق تقدم مشخص میشود) ، را در مهلت مقرر به حساب شرکت واریز نموده و پس از مدتی (معمولا از یک تا چهار ماه) برگه های سهام جدید به سهامداران داده میشود . در صورتی که سهامدار به هر علتی ،

مایل نباشد از امتیاز حق تقدم خویش استفاده نماید، میتواند این امتیاز را به دیگری واگذار نماید. برای اینکار می بایست با مراجعه به کارگزاری و تکمیل فرم درخواست فروش تقاضای فروش حق تقدم خود را بنماید. خریداران برگه های حق تقدم، می بایست علاوه بر پرداخت مبلغی که بابت خرید حق تقدم به فروشنده می پردازند مبلغ اسمی تعداد حق تقدم خریداری شده را نیز به حساب شرکت واریز و به انتظار دریافت برگه های سهام بمانند. معمولاً با توجه به اینکه تبدیل برگه های حق تقدم به برگه سهم مدتی بطول میانجامد و در طول این مدت امکان خرید و فروش روی آن وجود ندارد و به نوعی پول پرداختی بابت این سهام تا زمان تبدیل شدن به سهم بلوکه میگردد، تفاوت قیمت برگه حق تقدم با قیمت سهام شرکت در بازار کمی بیشتر از ۱۰۰۰ ریال (مبلغ اسمی سهم) می باشد. که این اختلاف قیمت با انتظارات بازار نسبت به آینده سهم و سابقه شرکت در مدت زمان ارسال برگه های سهام جدید رابطه معکوس دارد و هر چه قدر دید بازار نسبت به آینده شرکت و سابقه شرکت در ارسال برگه های سهم مثبت تر باشد، تقاضا برای خرید آن بیشتر و در نتیجه این اختلاف قیمت کمتر میشود. در زمانی که به هر دلیلی سهامداری از حق تقدم خود استفاده ننماید و یا به علت نداشتن آدرس پستی دقیق نزد شرکت موفق به دریافت برگه حق تقدم خود نشود، شرکت پس از فروش این برگه ها در بازار وجه آن را در حساب سهامدار نزد شرکت نگهداری می نماید.

مثال: فرض کنید شرکتی با سرمایه ۱۰۰۰۰ میلیون ریال منقسم به ۱۰ میلیون برگه سهم افزایش سرمایه ای به میزان ۱۰٪ را در نظر دارد. در این حالت به هر یک از سهامداران، معادل سهم قبلی شان امتیاز حق تقدم تعلق میگیرد. (به ازاء هر ۱ سهم ۱ سهم جدید) و سهامداران پس از واریز ۱۰۰۰ ریال برای هر حق تقدم صاحب یک سهم جدید میگردند. قیمت سهم پس از بازگشایی، معمولاً اینگونه محاسبه میشود که در ارزش بازار هر یک از سهامداران از شرکت مزبور تغییری حاصل نشود. فرضاً اگر قیمت سهم قبل از مجمع ۵۰۰۰ ریال بوده باشد با توجه به اینکه بابت هر سهم ۱۰۰۰ ریال پرداخت شده دارنده هر یک سهم در گذشته اکنون دارای ۲ سهم میباشد. که هر یک از آنها دارای ارزش حدوداً ۳۰۰۰ ریال در بازار است. حال فرض کنید شرکت مزبور مبلغ ۵۰۰۰ میلیون ریال بصورت اندوخته دارد. برای افزایش سرمایه ۱۰۰ درصدی نیازه ۵۰۰۰ میلیون ریال دیگر دارد، که در این حالت، سهامداران به ازاء پرداخت ۵۰۰ ریال برای هر سهم، معادل سهم قبلی خود سهام جدید دریافت میکنند. در این حالت، اصطلاحاً میگویند شرکت از طریق اندوخته و آورده نقدی افزایش سرمایه داده.

فرمول کلی برای محاسبه حداقل قیمت سهم پس از افزایش بصورت زیر است:

حداقل قیمت پس از افزایش = (قیمت سهم قبل از افزایش + مبلغ اسمی به نسبت حق تقدم متعلقه به

یک سهم) (تعداد حق تقدمی که به هر سهم تعلق میگیرد + ۱)

فرضا اگر قیمت سهم شرکت قبل از مجمع ۳۰۰۰ ریال باشد و شرکت ۵۰٪ افزایش سرمایه بدهد تعداد حق تقدم متعلقه هر سهم برابر ۵/۰ می باشد که حداقل قیمت هر سهم پس از مجمع برابر میشود با (۳۰۰۰+۵۰۰) تقسیم بر ۱۰۵ که برابر است با حدوداً ۲۳۳۰ ریال.

۳- افزایش سرمایه به روش صرف سهام

در این روش، شرکت سهام خود را به مبلغی بیش از قیمت اسمی و از طریق پذیره نویسی بفروش رسانده و تفاوت حاصل از قیمت فروش و قیمت اسمی سهام را، به حساب اندوخته منتقل و یا در ازای آن سهام جدید، به سهامداران قبلی میدهد. یکی از دلایلی که اخیراً این روش نسبت به روش افزایش از طریق آورده بیشتر مورد توجه شرکتها قرار گرفته، این است که در این روش شرکت مبلغ مورد نظر برای افزایش سرمایه را در مدت کمتری از طریق پذیره نویسی تامین میکند. برخلاف روش آورده، که معمولاً تامین مبلغ افزایش سرمایه تا آخرین روزهای پایان مهلت استفاده از حق تقدم و همچنین به فروش رساندن حق تقدم های استفاده نشده، به طول میانجامد. در ایران گاهی شرکتها مبلغ مورد نیاز برای افزایش سرمایه را از طریق فروش تعدادی برگه سهام به نرخ بالاتر از قیمت اسمی تامین نموده و مابقی سهام را بین سهامداران قبلی توزیع نموده اند. بعنوان مثال فرض کنید شرکتی ۱۰۰۰۰ میلیون سرمایه دارد و تعداد برگه های سهام آن ۱۰ میلیون می باشد و هر سهم این شرکت در بازار، ۹۰۰۰ ریال معامله می شود و این شرکت قصد دارد، سرمایه خود را به میزان ۱۰٪ و از طریق صرف سهام افزایش دهد. مبلغ مورد نیاز برای افزایش سرمایه ۱۰۰۰۰ میلیون ریال می باشد که معادل ۱۰ میلیون برگه سهام جدید است.

*تذکر اینکه این محاسبه فقط یک مثال است و اینکه شرکت سهام خود را به چه قیمتی باید پذیره نویسی کند خود مستلزم بحث مفصلی است. حال، اگر فرضاً این شرکت سهام جدید را به مبلغ ۵۰۰۰ ریال پذیره نویسی کند، با فروش ۲ میلیون سهم مبلغ مورد نیاز جهت افزایش سرمایه تامین می گردد و شرکت مابقی سهام جدید یعنی ۸ میلیون سهم را بین سهامداران قبلی تقسیم مینماید.

به عبارتی به ازای هر ۱۰ سهم قبلی، ۸ سهم جدید، (بدون پرداخت وجهی)، به سهامداران قبلی تعلق می گیرد. (از نظر حسابداری شرکت پس از فروش ۲ میلیون سهم به قیمت ۵۰۰۰ ریال اضافه مبلغ اسمی بر روی هر سهم یعنی ۴۰۰۰ ریال که برای ۲ میلیون سهم معادل ۸۰۰۰ میلیون ریال میشود را به حساب اندوخته منتقل و از محل این حساب افزایش سرمایه ای به روش جایزه و به نفع سهامداران قبلی می دهد. این مورد از روشهای افزایش سرمایه بدلیل اینکه به تازگی در ایران رواج پیدا کرده لذا قیمت گذاری آن دارای بحث مفصلی است و مثال بالا فقط برای روشن شدن این روش افزایش سرمایه بود.

شاخص چیست ؟

کلمه شاخص (INDEX) در کل، به معنای نمودار یا نشان دهنده، یا نماینده میباشد. شاخص، کمیتی است که نماینده چند متغیر همگن می باشد و وسیله ای برای اندازه گیری و مقایسه پدیده هایی است که دارای ماهیت و خاصیت مشخصی هستند، که بر مبنای آن میتوان، تغییرات ایجاد شده در متغیرهای معینی را در طول یک دوره، بررسی نمود.

محاسبه شاخص برای هر شرکت، صنعت یا گروه یا دسته، امکان پذیر است و می توان آن را محاسبه نمود. برای محاسبه شاخص، یک سال را به عنوان سال مبنا یا پایه فرض کرده و پس از تقسیم ارزش جاری، بر ارزش مبنا (ارزش سال پایه)، آن را در عدد ۱۰۰ ضرب می کنیم. عدد بدست آمده، شاخص آن گروه یا دسته مورد نظر را به ما نشان می دهد. در هر بازار بورس اوراق بهاداری، میتوان بنا بر احتیاج و کارایی شاخصهای زیادی را تعریف و محاسبه نمود. در تمام بورس های دنیا نیز، شاخص های زیادی برای گروهها و شرکتهای مختلف محاسبه می شود. بعنوان مثال

در بازار سهام امریکا شاخص داو جونز (DOW & JONES) تغییرات ۳۰ شرکت صنعتی ۲۰ شرکت حمل و نقل و ۱۵ شرکت خدماتی را نشان میدهد و یا شاخص نزدک (NASDAQ) تغییرات سهام خارج از بورس را نشان می دهد. دیگر شاخصهای معروف برخی از بورسهای دنیا عبارتند از: نیویورک S&P ۲۵۰ که برای ۲۵۰ شرکت محاسبه می شود و S&P ۵۰۰ که برای ۵۰۰ شرکت محاسبه می شود. بورس لندن (FTSE) و توکیو (NIKEI) و (TOPIX) و آمستردام (AEX) و فرانسه (CAC) و آلمان (DAX) میباشد. که شاخص های TOPIX-NASDAQ-S&P موزون میباشد.

در بورس اوراق بهادار تهران نیز، شاخص های زیادی محاسبه می گردد، که هر شاخص یا گروهی بنا به نیاز خود از آنها استفاده میکند.

شاخص کل قیمت (TEPIX)

شاخص کل قیمت می باشد، که مخفف کلمه TEHRAN PRICE INDEX می باشد، یکی از اصلی ترین شاخصهای، بورس اوراق بهادار تهران است که روش محاسبه آن بر اساس فرمول زیر (فرمول لاسپیرز) انجام میگردد.

(ارزش جاری بازار*تعداد سهام منتشره)/تقسیم بر(ارزش پایه سهام*تعداد سهام در سال پایه)*عدد ۱۰۰

که در این محاسبه سال پایه سال ۱۳۶۹ میباشد. این شاخص گویای آن است که ارزش کل بازار، نسبت به سال پایه، یا همان سال ۱۳۶۹، چند برابر شده. فرضا شاخص ۱۲۷۰۰ نشان می دهد، که ارزش بازار نسبت به سال ۱۳۶۹ که سال پایه می باشد، ۱۲۷ برابر گردیده است. شاخص کل قیمت، در بورس تهران برای سه گروه محاسبه می شود که عبارتند از:

۱. شاخص قیمت کل بازار : که در محاسبه آن قیمت سهام تمام شرکتهای معامله شده تاثیر داده میشود .
 ۲. شاخص قیمت تالار اصلی : که در محاسبه آن فقط قیمت سهام شرکتهای معامله شده در تابلو اصلی تاثیر داده میشود .
 ۳. شاخص قیمت تالار فرعی : که در محاسبه آن فقط قیمت سهام شرکتهای معامله شده در تابلوی فرعی تاثیر داده میشود .
- ویژگیهای شاخص کل قیمت عبارتند از :
۱. **موزون بودن** : بدین معنا که، چون در محاسبه آن، ارزش سهام در تعداد سهام منتشره ضرب میگردد ، پس تغییرات قیمت سهام بر اساس تعداد سهام منتشر شده شرکتها ، در شاخص تاثیر گذار است . یعنی هر چقدر تعداد سهام منتشره شرکت بیشتر باشد، تغییرات قیمت سهم مورد نظر تاثیر بیشتری بر روی شاخص خواهد گذاشت .
 ۲. **جامع بودن** : این شاخص، به لحاظ اینکه بر اساس تغییرات سهام تمام شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار ، محاسبه میگردد، لذا خصوصیت جامع بودن را داراست .
 ۳. **در دسترس بودن** : شاخص کل قیمت ، به لحاظ اینکه بصورت لحظه ای توسط سازمان بورس اوراق بهادار محاسبه و در اختیار افراد قرار می گیرد، لذا دارای خصوصیت در دسترس بودن میباشد.

شاخص مالی

فرمول محاسبه آن ، همانند محاسبه شاخص کل می باشد و نشان دهنده تغییرات در ارزش سهام شرکتهای سرمایه گذاری می باشد .

شاخص شرکت

فرمول محاسبه آن همانند محاسبه شاخص کل قیمت میباشد و برای هر شرکتی بطور جداگانه محاسبه میگردد . و برای محاسبه آن شاخص هر شرکتی را در بدو ورود ۱۰۰ تعیین نموده اند.

شاخص ۵۰ شرکت برتر (به روش میانگین ساده)

معمولا هر سه ماه یکبار ، شرکت برتر در بورس اوراق بهادار معرفی می گردند . شاخص $50IX$ نشان دهنده میانگین قیمت سهام ۵۰ شرکت برتر می باشد . محاسبه این شاخص به روش محاسبه شاخص داو جونز میباشد . به عبارتی در این محاسبه، تعداد سهام منتشره شرکت تاثیر داده نمی شود و تنها از جمع

قیمت سهام ۵۰ شرکت تقسیم بر تعداد آنها (تعدیل شده) بدست می آید (این تعداد در اولین روز محاسبه یعنی ابتدای سال ۱۳۷۹ عدد ۵۰ بوده که بعدها به تدریج تعدیل شده) شاخص $50tX$ نیز در موارد زیر باید تعدیل شود. یعنی عدد ۵۰ در مخرج را باید به گونه ای تغییر داد تا تاثیر تفاوت قیمت بر شاخص به خاطر موارد زیر خنثی گردد. مواردی که شاخص مذکور تعدیل میشود عبارتند از:

۱. در صورت افزایش سرمایه به هر روشی (چه آورده و چه اندوخته)
۲. ورود و خروج شرکتها از لیست ۵۰ شرکت برتر در پایان هر سه ماه
۳. تجزیه و تجمیع سهام (که فعلا در ایران امکان پذیر نیست)

شاخص ۵۰ شرکت برتر (به روش میانگین موزون)

این شاخص نیز بوسیله تغییرات ارزش سهام ۵۰ شرکت برتر محاسبه می شود ولی طرز محاسبه آن به روش میانگین موزون (روش لاسپیرز) می باشد و تعداد سهام منتشره شرکتها در محاسبه آن تاثیر گذار است.

نتیجه گیری:

محاسبه شاخص های مختلف، بر اساس فرمولهای قراردادی انجام میگردد و هر شاخصی بنا بر داده ها و فرمول مورد استفاده می تواند گویای تغییرات خاصی باشد. لذا به غیر از شاخص کل قیمت که نشان دهنده تغییرات قیمت کلیه شرکتها می باشد مابقی شاخص ها بنا بر نوع محاسبه و شرکتهایی که در آن مورد محاسبه قرار می گیرند باید تفسیر شوند. حال که تا حدودی با نحوه محاسبه شاخص های مختلف آشنا شدیم، لازم است با توجه به اینکه سهام چه شرکتهایی در شاخص مورد نظر تاثیر گذار بوده اند، تفسیر لازم را از شاخص مورد نظر داشته باشیم.

راههای ورود به بورس

۱. سرمایه گذار خود به تحلیل بازار پرداخته و سهام مورد نظر خود را انتخاب کند.
۲. با استفاده از مشاور مالی سهام مورد نظر خود را انتخاب کند
۳. از راهنمایی کارگزار برای انتخاب سهام استفاده کند.
۴. سهام سبدهای سرمایه گذاری را خریداری کند.
۵. برگه های صندوق مشاع سرمایه گذاری
۶. سهام با اختیار معامله

روش های تحلیل اوراق بهادار

الف - تکنیکال

ب - بنیادی

ج - تئوری نوین پرتفوی

تحلیل گران بنیادی چه کسانی هستند؟

تحلیل گران بنیادی متخصصینی هستند، که دیدگاهی بنیادی (مبتنی بر مدیریت و قدرت شرکت و سایر نیروهای غیر اقتصادی) را در ارزیابی سهام و تخمین قیمت بنیادی سهام، به کار می گیرند. تجزیه و تحلیل بنیادی، عبارت است از بررسی علمی عوامل اساسی و بنیادی تعیین کننده ارزش سهام. تحلیل گران بنیادی به بررسی دارایی ها، بدهی ها، فروش، ساختار بدهی ها، محصولات، سهم بازار، ارزیابی مدیریت بنگاه و مقایسه آن با رقبا می پردازد و در نهایت ارزش ذاتی سهام را تخمین می زند. ابزار تحلیل گران بنیادی عبارت است از نسبت های مالی که از ترازنامه شرکت و حساب سود و زیان طی چند سال به دست می آید. تحلیل بنیادی در تحقق اهداف بلند مدت در رشد سهام موثرتر است تا در تعیین نوسانات کوتاه مدت قیمت سهام.

تحلیل گران فنی چه کسانی هستند؟

بر خلاف تحلیل گران بنیادی، تحلیل گران فنی (تکنیکال)، کسانی هستند که اعتقاد دارند قیمت اوراق بهادار کاملاً توسط نیروهای عرضه و تقاضای اوراق بهادار تعیین می شود، در عین حال که عوامل موثر بر عرضه و تقاضا در جای خود می تواند واقعی، قابل مشاهده و یا ذهنی باشد. علاوه بر این تحلیل گران فنی اعتقاد دارند، که با وجود نوسانات هر روزه، قیمت سهام از الگوی مشخصی پیروی می کند و برای دوره های طولانی بدون تغییر باقی می ماند. تکنیکال ها یا چارتیست ها در آنالیزهای خود از نمودار (چارت ها) بهره می گیرند.

پرتفوی چیست و چه مزایایی دارد؟

پرتفوی یعنی مجموعه یا سبدی از اوراق بهادار. به طور کلی سرمایه گذاری در مجموعه ای از اوراق بهادار یا پرتفوی، بسیار کارآمدتر از سرمایه گذاری در یک سهم می باشد. چون با افزایش تعداد سهام در سبد سرمایه گذاری، ریسک مجموعه کاهش می یابد. علت کاهش ریسک تاثیرات مختلفی است که شرکت های سرمایه پذیر از شرایط متفاوت اقتصادی سیاسی و اجتماعی می پذیرند، به عنوان مثال وقوع جنگ می تواند برای دو یا چند شرکت نتایج متضادی در بر داشته باشد. فرض کنید سهام دو شرکت تولید کننده دارو و پتروشیمی در سبد سهام شما باشد؛ در صورت ایجاد ناامنی در منطقه و درگیری شدید تقاضا برای دارو افزایش و امکان

صادرات محصولات پتروشیمی کاهش خواهند داشت. بازده سرمایه گذاری در پرتفوی معادل بازده متوسط آن پرتفوی خواهد بود؛ اما ریسک پرتفوی در غالب موارد کمتر از متوسط ریسک سهام داخل سبد می باشد. میزان آن بستگی دارد به تاثیر متقابل اتفاقات بر سهام داخل سبد.

اگر سهام موجود در سبد متعلق به شرکت هایی باشد، که کالاها یا خدمات آنها جانشین یکدیگر هستند؛ ریسک تا حدود زیادی کاهش می یابد. زیرا در صورت بروز هر گونه عامل ریسک زا و کاهش بازده یکی از سهام، تقاضا برای کالاهای جانشین افزایش یافته، بازده اضافی حاصل از آن بازده ازدست رفته شرکت اول را جبران می کند. برخلاف بازده مجموعه، ریسک الزاماً میانگین موزون اجزای تشکیل دهنده مجموعه نیست، بلکه با توجه به ارتباط بین سهام از نظر تاثیرپذیری و ارائه عکس العمل مشابه یا مخالف، در برابر وقایع ایجاد کننده ریسک، می تواند کمتر از این میانگین بوده و حتی حذف شود. لذا محاسبه همسویی و شدت آن سهام، بین دیگر سهام، از اهمیت ویژه ای برای تعیین ریسک برخوردار است.

روشهای کسب درآمد از بورس

سهامداران از حیث بهره برداری از سهام دو گروه هستند:

۱. تعدادی از سود سهام استفاده می کنند، یعنی شرکت در ابتدای سال پیش بینی می کند که مبلغ خاصی به ازای هر سهم سود نقدی می پردازد و عده ای نیز به خاطر سود سالانه اش این سهام را خریداری می کنند. نیازی نیست که سهامدار، یک سال کامل، مالک سهام باشد تا بتواند از سود سالانه استفاده کند، هر فردی که در تاریخ برگزاری مجمع عمومی عادی سهامدار شرکت بوده باشد، سود یکساله به او تعلق می گیرد. قبلاً توضیح دادیم که در مجمع عمومی عادی سهامداران در مورد سود شرکت و میزان تقسیم آن به صورت نقدی تصمیم گیری می کنند.
۲. عده ای دیگر از رشد قیمت سهام استفاده می کنند. مثلاً قیمت سهام ۴۰۰ تومان بوده و بعد از ۴ ماه به ۹۰۰ تومان می رسد. سپس این افراد سهام خود را می فروشند و در واقع از نوسان قیمت استفاده می کنند. کسانی که قصد خرید سهام را دارند باید مشخص کنند که از کدامیک می خواهند بهره ببرند (نوسان قیمت، سود هر سهم یا هر دو؟)

نکاتی که هنگام خرید سهام باید در نظر داشت:

سرمایه گذار با خرید یک ورقه بهادار، ریسک می پذیرد و بازده به دست می آورد پس مهم ترین عواملی که در تصمیم گیری برای خرید اوراق بهادار مؤثر است، بازده و ریسک آن در مقایسه با سایر فرصت های سرمایه گذاری است. به همین ترتیب، بازده و ریسک هر ورقه بهادار، قابل مقایسه با سایر اوراق می باشد. به عبارتی، هدف سرمایه گذار منطقی این است، که از میان اوراق بهادار، ورقه بهاداری را انتخاب کند که از یک

سو در صورت داشتن ریسک مساوی ، نسبت به سایر اوراق ، بیش ترین بازدهی را داشته باشد و از سوی دیگر در صورت داشتن بازده مساوی نسبت به سایر اوراق، از حداقل ریسک برخوردار باشد. با توجه به منطق یاد شده، برخی نکات که می توانند در انتخاب یک ورقه سهم از میان اوراق سهام موجود، مؤثر باشند از این قرار است .گفتنی است که این نکات جنبه عام دارند، بنابراین ممکن است درجه اهمیت آن ها با توجه به نظر گاه ها و خط مشی سرمایه گذاران فرق کند.

۱-قابلیت نقدشوندگی

قابلیت نقدینگی یک ورقه سهم به معنای امکان فروش سریع آن است .هر چه سهمی را بتوان سریع تر و با هزینه کمتری به فروش رساند، قابلیت نقدینگی آن بیش تر است ،اوراق بهاداری که به طور روزانه و به دفعات مکرر معامله می شوند، نسبت به اوراق بهاداری که با تعداد محدود و یا دفعات کم معامله می گردند، قابلیت نقدینگی بیش تر و در نهایت ریسک کم تری دارند .فهرست پنجاه شرکت فعال بورس که هر سه ماه یک بار منتشر می شود ، راهنمای مناسبی برای انتخاب سهامی است که از قابلیت نقدینگی خوبی برخوردارند.

۲-تعداد سهام در دست عموم

قابلیت نقدشوندگی یک ورقه سهام ، تا حدودی به تعداد سهام در دست عموم بستگی دارد .هر چه تعداد سهامی که در دست مردم قرار دارد بیش تر باشد، حجم و سرعت گردش معاملات افزایش یافته و بازار، قیمت منصفانه و معقول تری برای آن پیدا می کند .برعکس هر چه تعداد سهام در دست مردم کم تر باشد، رگود بیشتری بر معاملات سهام حاکم شده و در صورت معامله، قیمت ها شکل یک طرفه(صعودی یا نزولی) به خود می گیرد.تجربه شرکت هایی که تعداد سهام رایج آن ها کم بوده مؤید این نکته است.

۳-ترکیب سهامداران

یکی دیگر از معیارهای یک ورقه سهم، ترکیب سهامداران آن است .ترکیب سهامداران که در واقع ترکیب هیات مدیره آن را تعیین می کند، می تواند به نفع سهامداران جزء یا عمده باشد .در شرکت هایی که اعضای هیات مدیره آن، منتخب سهامداران عمده هستند، ممکن است تصمیماتی اتخاذ شود ، که بیشتر در راستای اهداف سهامدار عمده باشد و در مواردی به نفع سهامدار جزء نباشد.چنین تصمیماتی در بازارهای کارا اثر خود را به خوبی در قیمت سهام نشان می دهد و البته معمولاً تأثیر خیلی مهمی ، بر قیمت سهام نمی گذارد، اما در بازارهای غیر کارا که تا حدودی تحت تأثیر جو بازار قرار می گیرد، می تواند جهت تغییرات قیمت را یک طرفه سازد.

۴- سودآوری

شاید مهم ترین عامل برتری یک سهم، میزان سودآوری آن باشد. با توجه به این که تعداد سهام منتشره از سوی شرکت ها با هم متفاوت است، میزان سودآوری یک سهم را سود هر سهم یا EPS می سنجند.

تعداد سهام منتشره شرکت / مجموع سود خالص = سود هر سهم

سود هر سهم، مبلغ سود به ازاء ارزش اسمی سهام را نشان می دهد. با توجه به این که ارزش اسمی سهام کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس تهران ۱۰۰۰ ریالی بوده و ممکن است قیمت بازار انواع سهام متفاوت باشد. برای مقایسه شرکت ها با یکدیگر رقم سود نسبت به قیمت بازار تحت عنوان نسبت E/P سنجیده می شود.

این نسبت بازده جاری سهام را نشان داده و در شرایط تساوی سایر عوامل، هر چه این نسبت بالاتر باشد سهام از موقعیت بهتری برخوردار خواهد بود.

گفتنی است هر چه میزان سود هر سهم در مقایسه با قیمت بازار سهام بیش تر باشد به خاطر تقاضایی که برای آن ایجاد می شود انتظار احتمال افزایش آتی قیمت بالاتر خواهد بود.

خاطر نشان می شود که سهامداران در خرید سهام می توانند از نسبت قیمت بر درآمد تحت عنوان نسبت P/E نیز استفاده کنند، که این نسبت براساس مرتبه بیان می شود و هر چه رقم آن کم تر باشد بازدهی آن سهم بیش تر خواهد بود.

۵- ثبات نسبی سودآوری

استناد به سود هر سهم در یک سال، لزوماً مبنای صحیحی برای ارزیابی سهام نیست، چرا که ممکن است سود سال بعد بسیار کم تر از آن باشد.

معیار مهم دیگری که به هنگام تحقیق در بازده جاری سهام باید مورد نظر قرار داد، ثبات نسبی سودآوری هر سهم است. لازم به یادآوری است هر چه میزان انحراف سودآوری سال های گذشته و یا سودهای احتمالی آینده، نسبت به میانگین سود، یا سود مورد انتظار، بیشتر باشد، ریسک سهم بالاتر و ارزش آن کم تر خواهد بود، برعکس هر چه روند سوددهی سال های گذشته و آتی از ثبات بیشتری برخوردار باشد، ریسک کم تر و ارزش سهم بالاتر خواهد بود.

با توجه به این که سرمایه گذاران در ارزیابی سهام تقریباً از ضریب قیمت یکسانی در صنایع مختلف استفاده می کنند در میان انواع اوراق بهاداری که با یک ضریب قیمت بردرآمد (P/E) یکسان ارزیابی شده اند، ورقه بهاداری که از سودهای باثبات تری برخوردار است، به دلیل این که ریسک کم تری دارد، مطلوب تر است.

۶- نسبت سود تقسیمی هر سهم

نسبت سود تقسیمی هر سهم، از تقسیم سود نقدی هر سهم، به سود هر سهم به دست می آید.

تفاوت سود نقدی هر سهم و سود هر سهم، مواردی از جمله مالیات، اندوخته قانونی، سایر اندوخته ها و سود (زیان) انباشته را در بر می گیرد. گرچه در نظریه، تفاوت زیادی بین شرکتی که سود نسبتاً بالایی تصویب می کند و شرکتی که سود کمی از درآمد خود را تقسیم می نماید وجود ندارد، در عمل به دلیل جو حاکم بر بازار به ویژه از طرف کسانی که به درآمد سهام اتکای زیادی دارند، عرضه سهام شرکت هایی که سود سهام کمی تعیین می کنند، زیاد شده و موجبات کاهش قیمت آن سهم را در بازار فراهم می نماید. از این رو، در شرایط تساوی سایر عوامل، شرکت هایی که نسبت سود تقسیمی بالاتری دارند نسبت به سایر شرکت ها از موقعیت بهتری برخوردارند.

گفتنی است که نباید این نسبت در کوتاه مدت مورد توجه قرار گیرد، به عبارتی ارقام یک سال را نمی توان مبنای صحیحی برای قضاوت نسبت به عملکرد همیشگی شرکت قرار داد. ممکن است سیاست شرکت در سالی اقتضا کند که نسبت سود تقسیمی بالایی وضع شود، اما در سایر سال ها، این نسبت رقم پایینی باشد. برای قضاوت صحیح در مورد سیاست تقسیم سود شرکت، باید روند تقسیم سود چند سال گذشته شرکت را مورد بررسی قرار داد و به استناد آن ها نحوه تقسیم سود احتمالی سال های آتی را برآورد کرد.

۷- ارزش ویژه هر سهم

ارزش ویژه هر سهم از نسبت حقوق صاحبان سهام (سرمایه + اندوخته طرح و توسعه + اندوخته قانونی + اندوخته احتیاطی + سایر اندوخته ها + سود انباشته) به تعداد سهام منتشره، به دست می آید و در مقایسه با ارزش اسمی هر سهم سنجیده می شود. هر چه ارزش ویژه هر سهم از قیمت اسمی سهام بیش تر باشد، سهام آن شرکت از موقعیت و استحکام بالاتری برخوردار است.

۸- بافت مالی شرکت

بافت تامین مالی، که شامل بدهی ها و حقوق صاحبان سهام است، تاثیر به سزایی در عملکرد و سودآوری یک شرکت دارد. هر چه بدهی بیش تر باشد، به خاطر خاصیت اهرمی بدهی، سودآوری نیز بالاتر خواهد بود ولی خطر ناتوانی شرکت در ایفای تعهداتش نیز بیش تر می شود. بنابراین ریسک شرکت نیز بالاتر خواهد بود و بالعکس.

۹- مهلت و تاریخ پرداخت سود سهام

طبق ماده ۲۴۰ قانون تجارت، در صورتی که مجمع عمومی عادی سودی را تصویب کند، شرکت باید ظرف مدت ۸ ماه از تاریخ تصویب، آن را به سهامداران پرداخت کند. وجود این ماده قانونی، یک مهلت پرداخت ۸ ماهه برای شرکت ها بوجود می آورد، در مقام مقایسه هر چه سود نقدی هر سهم سریع تر پرداخت شود، برای سهامداران مفیدتر است، چرا که اولاً مشمول تورم و کاهش ارزش پول نمی شود و ثانیاً سهامدار می تواند وجوه خود را مجدداً سرمایه گذاری کرده و از بابت آن بازده به دست آورد. بنابراین در میان شرکت

هایی که سود سهام نقدی اعلام می کنند، آن شرکتی مطلوب تر است که سود سهام خود را سریع تر از دیگران می پردازد.

۱۰- انتشار مستمر اطلاعات و اخبار نسبی

در صورتی که شرکت ها در ارائه اطلاعات شفاف مالی و یا هرگونه اخبار در زمینه وضعیت شرکت به سهامداران نهایت تلاش را نمایند، سهامداران با داشتن اطلاعات کافی می توانند اقدام به خرید و فروش سهام نمایند.

۱۱- عمر شرکت و میزان استهلاك ماشین آلات

هر چه شرکت ها از ماشین آلات جدید با تکنولوژی پیشرفته تر استفاده کنند، در امر تولید موفق تر هستند و شرکت هایی که عمر ماشین آلات آنها به پایان رسیده، یا آن که استهلاك بالایی دارند، ممکن است در طول سال به دلیل خرابی دستگاه ها وقفه زمانی در تولید داشته باشند و نتوانند به تعهدات خود عمل کنند. نتیجه این مورد در سودآوری شرکت بی تاثیر نخواهد بود.

۱۲- نوع شرکت و صنعت مربوطه

در هر برهه از زمان، با توجه به شرایط اقتصادی کشور و خط مشی اعمال شده توسط دست اندرکاران اقتصادی، می توان شاهد تاثیر گذاری بر روی صنایع مختلف بود. فعالیت اقتصادی شرکت های تولیدی و صنعتی با توجه به تقاضای بازار برای کالای تولید شده می تواند در سودآوری آن نقش بسزایی داشته باشد. به عنوان مثال، شرکتی که عرضه کننده انحصاری کالای خاصی به یک بازار باشد، می تواند بر قیمت آن اعمال قدرت بیشتری نماید و در نتیجه سود بالای شرکت مزبور تضمین شده است، یا دولت می تواند به منظور حمایت از صنایع داخلی بر روی کالاهای مشابه خارجی تعرفه و حقوق گمرکی نسبتاً زیاد وضع کند و یا در مواردی ممنوعیت ورود اعلام نماید، در چنین حالتی تقاضا برای محصولات داخلی حفظ می شود و یا افزایش می یابد و نهایتاً پیش بینی های فروش شرکت و سودآوری آن تحقق می یابد.

۱۳- اقتصاد کلان و عوامل سیاسی - اجتماعی

رویدادهای اجتماعی و سیاسی و پیش بینی تاثیر احتمال هر یک از آن ها بر اقتصاد کشور و همچنین عوامل اقتصاد کلان (یا کل سیستم اقتصادی کشور) می تواند در تصمیم گیری سهامدار در خرید و فروش سهام شرکت ها نقش عمده ای داشته باشد. دامنه این عوامل بسیار متنوع است و طیف گسترده ای را در برمی گیرد. عواملی مانند نرخ تورم، بیکاری، اشتغال، سبدهزینه خانوار، توزیع درآمد و... برخی از عوامل مهم اقتصادی است که بر وضعیت بازار سهام تاثیر مهمی دارد. همچنین عوامل سیاسی - اجتماعی، مانند بروز تنش

ها، رخدادهای مهم سیاسی، نیز به نوبه خود بر اوضاع عمومی بازار سهام می تواند حائز اثرات مثبت یا منفی باشد.

گفتنی است دو عامل نوع صنعت و اقتصاد کلان جزو عوامل بیرونی هستند که غالباً شرکت ها و خود بورس بر آن ها کنترلی ندارند و مابقی عوامل یاد شده از عوامل درونی شرکت ها به شمار می روند.

*****نکته مهم در مورد زمان خرید یا فروش سهام*****

***بعد از اینکه تصمیم گرفتید سهام شرکتی را خریداری کنید یا آنرا بفروشید نکته بعدی آن است که زمان این کار را مشخص کنید. مثلاً اگر تصمیم گرفتید، تعدادی سهام خریداری کنید، اگر زمانی که قیمت در اوج خود است اقدام به خرید کنید، این کار، معقول نیست چون با اندک نوسان، قیمت سهام پایین می آید و معلوم نیست دقیقاً چه زمانی رشد می کند؟ همچنین در مورد فروش سهام وقتی قیمت ها پایین است، اقدام به فروش نکنید زیرا متضرر می شوید.

بنابراین طبق اصول، اقدام به انتخاب سهام کنید. تنوع و سبد سهام داشته باشید و مهمتر از آن به زمان مناسب برای خرید و فروش دقت نمایید. معمولاً وقتی قیمت سهام شرکت پایین است، زمان مناسبی برای خرید است. در مورد پایین آمدن قیمت سهام نیز دقت کنید زیرا ممکن است باز هم پایین تر بیاید. همچنین وقتی قیمت سهام شرکت بالاست، دقت کنید چون ممکن است قیمت سهام شرکت باز هم بالاتر رود. ***.

۱- دریافت کد بورسی:

برای شروع به سرمایه گذاری در بورس نیاز به کد معاملاتی دارید. کد معاملاتی شما یک کد واحد است که به وسیله آن در سامانه اطلاعاتی بورس شناسایی می شوید. برای ایجاد کد باید یک برگه کپی شناسنامه به همراه کپی کارت ملی خود را به یکی از کارگزاران تحویل بدهید. پس از اینکه مشخصات شما در سیستم ثبت شد، با مراجعه به شرکت کارگزاری (معمولاً دو روز کاری بعد) از کد معاملاتی خود آگاه خواهید شد.

ایجاد کد بورسی که کد معاملاتی یا کد سهامداری نیز به آن می گویند رایگان بوده و کارگزاران برای این کار دستمزدی از شما دریافت نخواهند کرد. کد معاملاتی شما از سه حرف اول نام خانوادگی شما به علاوه یک عدد ۵ رقمی تشکیل می شود. مثلاً اگر نام خانوادگی فردی "محمدی" باشد، کد بورسی وی ممکن است "محم ۰۰۰۰۱" باشد. با دریافت این کد می توانید شروع به سرمایه گذاری نمایید.

۲- پرکردن فرم درخواست خرید

فرمی که در اسلاید بعدی مشاهده می فرمائید، درخواست خرید می باشد. پس از انتخاب شرکت و مراجعه به شرکت کارگزاری و واریز وجه به حساب شرکت نوبت به پرکردن درخواست خرید میرسد. در قسمت اول این فرم، مشخصات شناسنامه ای خود را به همراه کد ملی، آدرس، شماره تلفن و کد معاملاتی می

نویسید. در بخش بعدی نام شرکت یا شرکتهای مورد نظر برای خرید را به همراه تعداد سهام مورد درخواست و مبلغ سرمایه گذاری درج نمایید. سپس با علامت گذاشتن در یکی از چهارگوش های حق تقدم یا سهام مشخص می کنید که در نظر دارید کارگزار شما برایتان سهام خریداری کند یا حق تقدم سهام را؟ سپس شماره فیش بانک و مبلغ واریزی و نام بانک را نوشته، برگه را امضا نمایید و به مسئول سفارش های شرکت کارگزاری تحویل دهید.

بسمه تعالی

سازمان بورس اوراق بهادار تهران

فرم درخواست خرید
اوراق بهادار

شماره ۰۷۴۶

نام و کد شرکت کارگزاری	شماره سفارش	تاریخ:	
------------------------	-------------	--------	--

خواهشمند است اوراق بهادار مربوط به شرکت های مندرج در ذیل را به:

نام:		نام خانوادگی:	
نام پدر:		شماره شناسنامه:	سال تولد:
صادره از:		شماره تلفن:	
شماره ملی (۱۰ رقمی):		کد پستی (۱۰ رقمی):	
نشانی:			
کد خریدار:		خریداری فرمایید.	

سهام	حق تقدم	نام شرکت	تعداد	مبلغ سرمایه گذاری	حداکثر قیمت
☐	☐				
☐	☐				
☐	☐				

مبلغ ریال طی فیش بانکی ☐ تعداد فقره چک ☐ به شماره عهده بانک به ضمیمه
تسلیم میگردد و بدینوسیله تعهد مینمایم هر مبلغ کسری را بابت خرید سهام یا کارمزد بپردازم.
ضمناً مسئولیت هر گونه اشتباه در درج اطلاعات به عهده اینجانب (درخواست کننده) است.

ملاحظات و شرایط ویژه:

محل امضای خریدار:	شرکت کارگزاری:
امضاء:	امضاء:

نسخه اول - کارگزار	نسخه دوم - خریدار	نسخه سوم - بایگانی
--------------------	-------------------	--------------------

۳- پر کردن فرم درخواست فروش

پس از اینکه تصمیم به فروش سهام خود می گیرید باید با برگه سهم و شناسنامه خود به یک شرکت کارگزاری مراجعه نمائید. همانند درخواست خرید در ابتدا مشخصات شناسنامه ای خود را به همراه کد ملی ، آدرس ، شماره تلفن و کد معاملاتی می نویسید. در بخش بعدی نام شرکت یا شرکتهای مورد نظر برای فروش را به همراه تعداد سهام مورد درخواست درج نمایید . سپس با علامت گذاشتن در یکی از چهار گوش های حق تقدم یا سهام مشخص می کنید که در نظر دارید کارگزار شما برایتان سهام شرکت را بفروشد یا حق تقدم سهام را؟ بعد از آن شماره حساب بانکی خود را در بخشی که در فرم برای آن در نظر گرفته اند بنویسید تا مبلغ ریالی فروش به حساب شما واریز شود . در آخر برگه را امضا نموده ، و به مسئول سفارش های شرکت کارگزاری تحویل دهید. در صفحه بعدی برگه درخواست فروش را مشاهده می کنید.

بسمه تعالی

سازمان بورس اوراق بهادار تهران

فرم درخواست فروش و
وکالتنامه فروش اوراق بهادار

شماره ۰۶۸۵

شماره سفارش	نام و کد شرکت کارگزاری	تاریخ:
-------------	------------------------	--------

خواهشمند است اوراق بهادار مربوط به شرکت های مندرج در ذیل را به :

نام: نام خانوادگی:

نام پدر: شماره شناسنامه: سال تولد:

صادره از: شماره تلفن:

نشانی:

شماره ملی (۱۰ رقمی): کد پستی (۱۰ رقمی):

کد فروشنده: که اسناد آن پیوست می باشد به فروش رسانید.

ضمناً به آن شرکت محترم کارگزاری وکالت تام با حق توکیل به غیر می دهم تا کلیه مراحل و تشریفات ثبت و انتقال سهام را به طور کامل به نیابت از اینجانب انجام دهد.

امضای فروشنده

سهم	حق تقدم	نام شرکت	تعداد	تعداد سهام (به حروف)	حداقل قیمت
☐	☐				
☐	☐				
☐	☐				

وجه حاصل را پس از کسر کارمزد و سایر کسور به پرداخت فرمایید.

ضمناً مسئولیت هر گونه اشتباه در درج اطلاعات به عهده اینجانب (درخواست کننده) است.

ملاحظات و شرایط ویژه:

محل امضای فروشنده:	شرکت کارگزاری:
امضاء:	امضاء:

وصول اوراق بهادار احراز هویت فروشنده و دریافت سفارش فوق
تائید و طبق آن عمل خواهد شد.
دقیقه:

نسخه اول - کارگزار	نسخه دوم - شرکت خدمات بورس	نسخه سوم - فروشنده	نسخه چهارم - بایگانی
--------------------	----------------------------	--------------------	----------------------

این درخواست باید به امضاء کارگزار رسیده و به مهر کارگزاری ممهور گردد.

پس از آنکه در خواست خرید و فروش شما تکمیل شد، در زمان مقتضی به سیستم معاملات بورس وارد می شود و بنا به درخواست در صف خرید یا فروش قرار می گیرد.

توجه داشته باشید که صف خرید به صورت صعودی به نزولی و صف فروش به صورت نزولی به صعودی مرتب می شود. در ابتدای این دو صف هرگاه قیمت ها باهم یکسان شده، تطابق پیدا کند، معامله در چند ثانیه صورت می گیرد.

انتقال سفارش مشتری به رایانه

ورود دستور توسط کارگزار به رایانه

تشکیل صف های خرید و فروش

ترتیب قرار گرفتن در صف

خرید: برحسب قیمت (نزولی)

فروش: برحسب قیمت (صعودی)

انجام معامله

قیمت ابتدای صف خرید برابر قیمت ابتدای صف فروش

وضعیت عرضه و تقاضای سهم شرکت الف

وضعیت عرضه و تقاضای سهم شرکت الف

سفارشات خرید (تقاضا)

تعداد سهم	قیمت هر سهم	قیمت هر سهم	تعداد سهم
۱۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰
۱۰۰	۹۵۰۰	۱۰۱۰۰	۲۰۰
۵۰۰	۹۹۰۰	۱۰۲۰۰	۵۰۰
۱۰۰۰	۹۵۰۰	۱۰۵۰۰	۳۰۰

هزینه انجام معاملات

خرید:

۰/۴ درصد کارمزد کارگزار

۰/۱۵ درصد گسترش بورس

مجموع = ۰/۵۵ درصد

فروش:

۰/۴ درصد کارمزد کارگزار

۰/۱۵ درصد گسترش بورس

۰/۵ درصد مالیات

مجموع = درصد ۱/۰۵

محاسبه قیمت پایانی

محاسبه قیمت پایانی هر سهم در انتهای ساعت معاملات به دو روش صورت می گیرد

الف: میانگین وزنی از معاملات انجام شده

ب: حجم مبنا:

$$\text{۲۰ درصد تعداد سهام شرکت} = \frac{\text{حجم مبنا}}{\text{۲۵۰ روز کاری}}$$

پس از اینکه معاملات انجام شد، معمولاً در فاصله یک روز کاری، اعلامیه خرید و فروش و سپس سند سهام صادر می شود.

گروههای صنعت و نماد شرکت ها

در بورس اوراق بهادار شرکت های پذیرفته شده در صنعت مربوط به خود طبقه بندی می شوند. ضمناً هر شرکت دارای نماد مخصوص به خود می باشد. مثلاً ایران خودرو با نماد خودرو شناخته می شود و در صنعت خودرو و ساخت قطعات فعالیت می کند.

وپارس نماد بانک پارسیان است که در گروه واسطه گری مالی طبقه بندی شده و ستران علامت سیمان تهران است که گروه مربوط به آن سیمان، آهن و گچ میباشد. شتولی نماد تولی پارس در گروه شیمیایی است و ثنوسا نماد نوسازی و ساختمان تهران است که صنعت مربوط به آن همان گروه ساختمانی یا انبوه سازی املاک و مستغلات است. مثال های دیگر مانند دالبر برای شرکت البرز دارو در گروه مواد و محصولات دارویی، فالوم و فمراد برای شرکت های آلومتک و آلومراد در گروه فلزات اساسی و توسعه معادن روی با نماد کروی برای گروه کانی های فلزی می باشد.

چند توصیه

توجه داشته باشید که این توصیه ها بسیار عمومی هستند و هر کدام نسبت به شرایط ممکن است کاربردهای متفاوتی داشته باشند ولی هر کدام از توصیه ها دارای مفاهیم پایه ای هستند که می توانند شما را به یک سرمایه گذار آگاه تبدیل کند.

فروش سهام زیان ده و نگهداری سهام سودده:

معمولا سرمایه گذاران سهامی را که افزایش قیمت پیدا می کنند، می فروشند، ولی سهامی که با کاهش قیمت مواجه شده اند را به امید بالا رفتن قیمت نگهداری می کنند. اگر سرمایه گذار زمان صحیح برای فروش سهامی که با کاهش قیمت مواجه شده اند را تشخیص ندهد، ممکن است سهام پس از مدتی کاملاً بی ارزش شود. البته نگهداری سهام ارزشمند و فروش سهام کم ارزش از نظر تئوریک ایده جالبی است ولی در عمل مشکل است.

توصیه می شود سهامی که آینده خوبی دارند را به واسطه سیاستهای غلط شخصی دست کم نگیرید. اگر شما درک خوبی از پتانسیل سرمایه گذاری خود دارید، ممکن است سیاستهای غلط شما باعث محدود کردن سود شما شود. در مورد سهامی که با کاهش قیمت مواجه می شوند، واقع بین باشید و در عین حال پتانسیل های سهم را نیز در نظر بگیرید. مهم این است که اگر در تشخیص سهامی که انتظار آینده خوب برای آن را داشته اید، دچار اشتباه شده اید، واقع بین باشید.

از فروش سهام زیان ده نترسید! زیرا ممکن است برای جبران ضرر زمان را از دست بدهید. در هر صورت مهم این است که شرکت ها را با توجه به امکانات و توانمندی هایشان ارزیابی کنید. فقط به خاطر داشته باشید که اجازه ندهید ترس بازده شما را محدود کند، یا باعث زیان بیشتر شود.

شایعات بازار را جدی نگیرید:

شایعات موجود در بازار را جدی نگیرید. حتی اگر از طرف دوست شما و یا شخص مطلع در بازار باشد زیرا هیچ کس نمی تواند پیش بینی درستی از آینده یک سهم داشته باشد. زمانی که شما سهمی را برای خرید انتخاب می کنید، مهم این است که دلیل انجام این کار را بدانید. تحقیق کنید و شرکت مورد نظر را ارزیابی کنید. پیش از تصمیم به خرید ممکن است در برخی موارد تکیه بر صحبت های دیگران سودده باشد، ولی این عمل شما را از تبدیل شدن به یک سرمایه گذار مطلع باز می دارد و این آگاهی تنها رمز موفقیت درازمدت است.

با نوسانات جزئی دلسرد نشوید:

به عنوان یک سرمایه گذار با دید بلندمدت، نگران تغییرات قیمت در کوتاه مدت نباشید. به خاطر داشته باشید که به جای نگرانی نسبت به نوسانات اجتناب ناپذیر در کوتاه مدت، به سرمایه گذاری خود مطمئن باشید. یک سری از سرمایه گذاران از نوسانات روزانه سهم به دنبال سود هستند، ولی سود بلندمدت وابسته به تغییرات دیگری در بازار است، که ممکن است چند ماه به طول بینجامد. پس دید خود را بر روی نظرات و تحقیقات خود متمرکز کنید.

انتخاب یک استراتژی مشخص و تمرکز روی آن:

افراد مختلف رو شهای مختلفی برای خرید یا فروش سهام در بازار برمی گزینند. روش های مختلفی برای موفقیت در بازار وجود دارد و روش هیچ کس بر بر دیگران ارجحیت ندارد. سرمایه گذاری که روش مشخصی برای خرید سهام نداشته باشد، ممکن است در بلندمدت با زیان مواجه شود.

آینده نگر باشید:

سخت ترین بخش سرمایه گذاری در بازار سهام، این است که سرمایه گذار تصمیماتی را اتخاذ می کند که نتایج آن در آینده مشخص می شود. نکته ای که باید مدنظر داشت، این است که با وجود استفاده از اطلاعات گذشته برای تصمیم گیری، آینده همه چیز را مشخص می کند. اگر پس از اینکه سهام یک شرکت با رشد قیمت مواجه شد، این سوال را از خود بپرسید، که آیا این سهم می تواند بالاتر رود؟ این سوال شما را گمراه می کند. درحالی که سرمایه گذار باید با بررسی وضعیت شرکت نسبت به خرید آن اقدام کند.

دید بلند مدت داشته باشید:

سودهای کوتاه مدت اغلب باعث گمراهی سرمایه گذاران جدید می شود و داشتن دید بلندمدت برای یک سرمایه گذار ضروری است. این بدان معنی نیست که خرید و فروش سهام منجر به کسب سود نمی شود، ولی همانطور که قبلاً اشاره شد، در بازار سهام و مبادله در بازار سهام روشهای متفاوتی برای کسب سود هستند. مبادله نیاز به ریسک پذیری بالا دارد. درنظر داشته باشید که این مبادلات نیاز به منابع مالی، دانش و ریسک پذیری بالا دارد. در نظر داشته باشید که در همه موارد فوق استثناهایی وجود دارد. ممکن است یک سرمایه گذار با توجه به شرایط، در جهت عکس برخی از موارد فوق عمل کند، ولی امید این است که توصیه های فوق در تصمیم گیری سرمایه گذاران در بازار سهام مفید باشد.

در هر صورت برای ارزشیابی قیمت سهام آگاهی از پیش بینی سودهای آینده شرکت ها برای سرمایه گذاران و تحلیلگران مالی لازم می باشد. نه تنها اطلاع قبلی از روند معمولی سود شرکت ها، بلکه اطلاع قبلی از

سودهای غیرمنتظره شرکت ها در پیش بینی افزایش یا کاهش قیمت ها موثرند. چون رابطه مستقیم و محسوسی بین قیمت سهام و تغییر سود شرکت ها موجود است، برای پیش بینی قیمت سهام یک شرکت می توان عواملی را که بر سود آن شرکت اثر دارند، در نظر گرفته و سود شرکت ها را پیش بینی نمود. عوامل موثر در تغییر سود سهام را می توان به نسبت سرمایه شرکت برای هر سهم، نسبت سود به فروش (حاشیه سود) و نسبت فروش به سرمایه تفکیک نمود.

نقش اطلاعات در بازار سرمایه

برای تصمیم گیری های اقتصادی نیاز به اطلاعاتی است که بتوان با کمک آنها منابع موجود و در دسترس را به نحوی مطلوب تخصیص داد. یکی از مهمترین عوامل در تصمیم گیری صحیح، اطلاعات مناسب و مرتبط با موضوع تصمیم است، که اگر به درستی فراهم و پردازش نشوند، اثرات منفی برای فرد تصمیم گیرنده در پی خواهد داشت. از سوی دیگر، نوع و چگونگی دستیابی به اطلاعات نیز حائز اهمیت است. در صورتیکه اطلاعات مورد نیاز به صورتی نامتقارن در بین افراد توزیع شود (انتقال اطلاعات به صورت نابرابر بین مردم صورت گیرد)، می تواند نتایج متفاوتی را نسبت به موضوعی واحد سبب شود. بنابراین، قبل از اینکه خود اطلاعات برای فرد تصمیم گیرنده مهم باشد، این کیفیت توزیع زمانی اطلاعات است که باید به صورت دقیق مورد ارزیابی قرار گیرد. در بازار سرمایه، پایه اولیه معاملات را وجود اطلاعات مرتبط، شکل می دهد و از این رو است که اطلاعات را گرانبهاترین دارایی در بازار سرمایه می دانند. معمولاً زمانی که اطلاعات تازه ای از وضعیت شرکت ها در بازار منتشر می شود، این اطلاعات از سوی تحلیلگران، سرمایه گذاران و سایر استفاده کنندگان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و بر مبنای آن، تصمیم گیری نسبت به خرید و یا فروش سهام صورت می پذیرد. این اطلاعات و نحوه واکنش به آنها بر رفتار استفاده کنندگان، به خصوص سهامداران بالفعل و بالقوه تاثیر گذاشته و باعث افزایش و یا کاهش قیمت و حجم مبادلات سهام می شود. زیرا نحوه برخورد افراد با اطلاعات جدید، نوسانات قیمت ها را شکل می دهد.

بنابر این، در صورت انتشار محرمانه و ناهمگون اطلاعات، واکنش های متفاوتی را از سوی سرمایه گذاران در بازار سرمایه شاهد می باشیم، که این امر تحلیلهای نادرست و گمراه کننده ای را از وضعیت جاری بازار به همراه خواهد داشت. آنچه در بازارهای سرمایه باید مورد توجه قرار گیرد این است که بسیاری از افرادی که اقدام به سرمایه گذاری می کنند، مردم عادی هستند که تنها راه دسترسی آنها به اطلاعات مهم شرکت ها، اطلاعاتیهایی می باشد که از جانب شرکتهای در قالب گزارش های حسابداری و صورتهای مالی منتشر می شود. اگرچه، هدف نهایی حسابداری نیز تامین نیازهای اطلاعاتی استفاده کنندگان از خدمات حسابداری است. با توجه به اینکه در بند اول مفاهیم نظری و گزارشگری مالی استاندارد حسابداری ایران، هدف اصلی از ارائه اطلاعات حسابداری کمک به تصمیم گیر بیهای اقتصادی افراد است، خود می تواند گویای اهمیت

این امر باشد. باید توجه داشت در شرایطی که دستیابی به اطلاعات پرهزینه باشد، سرمایه گذاران مجبورند از طریق برآوردهای ذهنی، تحلیلهای خود را درباره سود دهی آتی شرکت، جریانهای نقدی و ... شکل دهند. در نتیجه، افرادی که از نظر اطلاعاتی نسبت به سایرین در موقعیت بهتری قرار داشته باشند، قادر به برآوردهای بهتری نیز خواهند بود و به دلیل این موقعیت اطلاعاتی، بر عرضه و تقاضای بازار تاثیر گذاشته و نوسانات قیمتهای سهام را منجر می شوند. با توجه به تحقیقاتی که دیاموند و ورچیا در سال ۱۹۹۱ انجام داده اند، زمانی که انتقال اطلاعات مربوط به سهم شرکتی خاص به صورت نابرابر بین مردم صورت گیرد، ارزش ذاتی آن سهم با ارزشی که سرمایه گذاران در بازار سرمایه برای سهم مورد نظر قائل می شوند متفاوت خواهد بود.

در نتیجه، ارزش واقعی سهام شرکتها با ارزش مورد انتظار سهامداران تفاوت خواهد داشت. بنابراین، اطلاعات در بازارهای سرمایه باید به نحوی باشد که تمامی سرمایه گذاران امکان دسترسی به اطلاعات را داشته باشند. با توجه به مطالب فوق، می توان بیان نمود، که در صورت نبود ساختاری مناسب برای ارائه و افشای اطلاعات در بازارهای مالی، سرمایه های افراد عادی که در این بازارها اقدام به سرمایه گذاری می کنند همواره مورد مخاطره قرار خواهد گرفت، که به نظر می رسد این موضوع در قانون جدید سرمایه به این مساله توجه جدی شده است، تا اطلاعات به طور متقارن منتشر شود.

شرکت کارگزاری بانک کشاورزی